

TTB 0574
GIÓP 29-30

GIÓP LÀM CHỨNG VỀ CHÍNH MÌNH.

Thưa quý vị và các bạn,

Trước khi chúng ta tìm hiểu trong chương trình hôm nay, tôi xin nhắc lại một phần mà tôi đã đề cập trong kỳ trước.

Gióp đang bị đau khổ với một bệnh rất tệ hại, đó là cái bệnh “Tôi”. Chữ “Tôi” là chữ rất quan trọng khi chúng ta nói chuyện. Chúng ta thấy ông Gióp đầy sự kiêu ngạo. Điều này chỉ cho chúng ta biết rằng, ngay cả những người rất tốt cũng cần ăn năn. Chúng ta thấy trong đoạn 28 có 28 câu, nhưng có 52 lần Gióp dùng chữ tôi. Các bạn có ngạc nhiên không? Gióp coi trọng chính mình. Đó là vấn đề khó khăn lớn của Gióp. Chúng ta thấy nó ảnh hưởng trên đời sống của Gióp. Nó ảnh hưởng đến mỗi người khi người ấy xem mình quá quan trọng.

Đoạn này không có một hình thức ăn năn nào của Gióp. Nó nói nhiều đến sự lên mình của ông. Gióp gặp vấn đề khó khăn với cái “Tôi.” Có nhiều người của chúng ta gặp khó khăn trong vấn đề này. Cái tôi làm ngăn trở bước tiến trong đời sống. Những gì chúng ta nói thường biểu lộ cái tôi. Những ai coi cái tôi của mình quá quan trọng họ không có tinh thần hạ mình, khiêm nhường, không chịu nhận lỗi, không chịu nhận thất bại của mình.

Các bạn của Gióp đã không thể giúp đỡ gì được. Họ thất bại để nhận biết khó khăn thật sự của Gióp. Các bạn này không biết Gióp, họ không biết chính mình, và chắc chắn họ cũng không biết Đức Chúa Trời. Họ nghĩ rằng Đức Chúa Trời cho tai họa xảy đến cho Gióp để trừng phạt ông ta, và Gióp phải gánh chịu. Họ đến xung quanh Gióp với lời an ủi đau buồn. Mỗi người có một cách khác nhau, nhưng họ cùng đến với một kết luận giống nhau.

Khi chúng ta vào trong đoạn này, chúng ta thấy Gióp là người “trọn vẹn” theo tiêu chuẩn của Đức Chúa Trời sắp đặt, đó là qua việc dâng của lễ. Gióp là một người rất giàu có. Ông có mọi sự để làm cho đời sống của ông vui thỏa. Ông có mọi sự để trở nên người quan trọng trong thế gian. Gióp cũng là một người có niềm tin tốt về Đức Chúa Trời, ông kính sợ Đức Chúa Trời. Gióp quan tâm đến con cái của ông. Ông không có che đậy sự giả dối. Gióp không phải là một người giả hình. Gióp là một thánh đồ chân thật trước mặt Đức Chúa Trời, một con cái của Ngài. Gióp đang có một đời sống phước hạnh. Nhưng tại sao Gióp gánh chịu đau khổ?

Thật ra sự đau khổ này xảy đến không phải là một chuyện tình cờ. Dầu rằng ông Gióp không hề nói với các bạn điều đó. Sự đau khổ trong đời sống của ông Gióp quan trọng như con cá lớn trong câu chuyện của tiên tri Giô-na, mà vấn đề khó khăn chính yếu là giữa Giô-na với Đức Giê-hô-va. Cũng như tại đây, vấn đề khó khăn thật sự là giữa Gióp với Đức Giê-hô-va.

Vấn đề khó khăn thực sự là chính ông Gióp. Gióp không biết chính mình và không biết Đức Chúa Trời. Biết chính mình là một điều rất quan trọng. Nhưng rất tiếc Gióp không biết chính mình. Ông tạo sự công bình riêng, ông tự hào

về chính mình. Gióp nhận được nhiều lời tặng bốc từ nơi dân chúng. Có sự tự hào về đời sống thuộc linh trong con người của Gióp. Chúng ta sẽ thấy rõ điều này khi Đức Chúa Trời đối diện với ông.

Thưa quý vị và các bạn,

Chúng ta tiếp tục tìm hiểu phân đoạn trong sách Gióp nói về lời biện hộ và giải bày về chính ông với ba người bạn của ông. Trong đoạn 29 nói về đời sống của chính ông. Ông nhắc lại quá khứ của mình.

Xin mời các bạn cùng xem trong Gióp 29:1-4

*1 Gióp cứ nói lẽ luận cao mình, mà rằng: 2 Oi! Ước gì tôi được như buổi trước, Như trong các ngày mà Đức Chúa Trời gìn giữ tôi;
3 Khi ngọn đuốc Chúa soi trên đầu tôi; Và nhờ ánh sáng Ngài, tôi bước qua sự tối tăm.
4 Chớ chi tôi được như lúc còn tráng kiện, Khi tình thiết hữu của Đức Chúa Trời còn đoái đến trại tôi;*

Gióp nói rất nhiều về chính ông, ông là người có một thời quá khứ tốt đẹp, ông cũng là người phục vụ Chúa trong tuổi thanh niên. Gióp tự hào về những ngày đã qua, một cũng tôi, hai cũng tôi và ba cũng tôi. Gióp nói quá nhiều về chính mình.

Gióp 29:5- 7

*5 Khi Đấng Toàn năng còn ở cùng tôi, Và các con cái tôi vây quanh tôi;
6 Lúc tôi rửa chân trong sữa, Và hòn đá phun suối dầu ra cho tôi!
7 Khi tôi đi ra đến cửa thành, Sữa soạn chỗ ngồi mình tại phố chợ,*

Gióp là một người giàu có thịnh vượng. Mọi điều ông làm đều thành tựu. Không những thế thôi, Gióp cũng là người có nhiều ảnh hưởng nữa.

Gióp 29:8-10

*8 Các gã trai trẻ thấy tôi bèn ẩn đi, Và các người già cả đều chỗi dậy và đứng;
9 Những quan trưởng kiêng nói, Và lấy tay bịt miệng;
10 Tiếng người tước vị nín thinh, Và lưỡi họ dính nơi ố gà.*

Gióp kể lại về địa của ông trước đây, các trẻ em phải chạy trốn trước mặt ông. Người già cả phải đứng dậy khi thấy Gióp đi đến, họ lột nón xuống cúi đầu chào và ngưng nói chuyện. Ngay cả các quan trưởng cũng yên lặng trước mặt Gióp, cho đến khi Gióp cho phép họ nói.

Gióp 29:11- 12

11 Khi tai ai nghe tôi, bèn xưng tôi có phước, Mắt ai thấy tôi, bèn làm chứng cho tôi.

12 Ay vì tôi giải cứu kẻ khốn cùng kêu cầu, Và kẻ mồ côi không ai giúp đỡ.

Gióp được kể là một công dân ưu hạng trong xứ Út-xơ, ông là một người nổi bật trong khắp thành phố. Gióp cứu giúp người già và nghèo khổ.

Gióp 29:13

Gióp 29-30

13 Kẻ gần chết chúc phước cho tôi, Và tôi làm cho lòng người góa bụa nức nở vui mừng.

Gióp chăm sóc đến người góa bụa. Ông có lòng nghĩ đến người khác.

Gióp 29:14

14 Tôi mặc lấy sự công bình, và nó che phủ tôi, Sự ngay thẳng tôi khác nào áo ngoài và mào triều thiên.

Gióp được kính trọng bởi các việc làm tốt. Dân chúng đến với ông để được khuyên dạy.

Gióp 29:15 *Tôi đã như con mắt cho kẻ mù, Và như chân cho kẻ què.*

Gióp là hội trưởng cho trường mù, và Gióp giúp đỡ gia đình người què. Ông Gióp là một người nổi bật. Ước gì trong thời chúng ta có nhiều công dân như Gióp. Ông là người rộng lượng và quan tâm đến người khác.

Gióp 29:16

16 Tôi đã làm cha cho kẻ nghèo khó, Còn duyên cớ của kẻ lạ, tôi tra xét cho rõ ràng.

Gióp dò xét rõ trước khi giúp đỡ. Gióp giúp đỡ khi ông biết là việc ấy đáng cứu giúp. Đây là một điều mà nhiều Cơ-đốc-nhân ngày nay thiếu sót.

Gióp 29:17 *Tôi bẻ gãy hàm kẻ bất công, Và rút mũi nó ngậm nơi răng.*

Gióp tin tưởng vào công lý, luật pháp và trật tự. Ông có ảnh hưởng nhiều để thực hiện công tác này. Thật Gióp là người rất tốt.

Gióp 29:18- 20

18 Tôi bèn nói rằng: Ta sẽ thác trong ổ của ta; Ngày ta sẽ nhiều như hạt cát;

19 Rễ ta bò ăn dài theo nước, Và cả đêm sương đọng trên nhánh ta.

20 Vinh hiển ta mới mẻ với ta luôn, Cung ta được củng mạnh lại trong tay ta.

Gióp nói và chuẩn bị mọi sự cho ngày về hưu của ông. Ông có mọi sự cần thiết, và tin rằng ngày tháng tuổi già của sẽ kéo dài. Gióp có một gia đình tốt, sức khỏe tốt. Không một ai suy nghĩ nhiều như Gióp.

Gióp 29:21- 23

21 Người ta lắng tai nghe tôi, chờ đợi, Và làm thinhặng nghe lời tôi bàn.

22 Sau khi tôi nói, chúng không còn đáp lại; Lời tôi nói gọi nhuần trên chúng (như sương).

23 Họ trông đợi tôi như trông đợi mưa, Hả miệng ra dường như vua tại giữa quân đội, Khác nào một kẻ an ủi những người sầu.

Tất cả mọi tầng lớp đều tìm kiếm lời khuyên dạy của Gióp. Trước khi quyết định, họ đến với Gióp để lắng nghe lời chỉ bảo. Những người cầm quyền, các quan án đều trình bày vấn đề với ông trước khi quyết định. Gióp là một người nổi bật với ảnh hưởng rất lớn. Họ lắng nghe mọi lời nói của Gióp.

Gióp 29:24- 25.

24 *Tôi mỉm cười với chúng, khi chúng bị ngã lòng; Họ chẳng hề làm rối nét mặt bình tĩnh tôi được.*

25 *Tôi chọn con đường cho chúng, và ngồi làm đầu họ. Ở như vua tại giữa quân đội, Khác nào một kẻ an ủy những người sầu.*

Gióp đang ngồi trên đỉnh cao của đời sống. Ông sống trong sự tôn kính và ảnh hưởng. Gióp là một người trọn vẹn, là một tấm gương cho nhiều người hướng đến. Gióp sống một đời sống tốt, một đời sống dư dật trong mọi sự.

Nhưng Gióp sống trong một thế giới ngu dại. Đến khi đồng hồ gõ lúc 12 giờ khuya, đời sống của ông rơi vào sự khốn khổ không sao giải thích nổi. Xin các bạn nhớ lại những gì Gióp nói trong Gióp 3:25- 26 *Vì việc tôi sợ hãi đã thấu đến tôi; Điều tôi kinh khủng lại xảy ra cho tôi. Tôi chẳng được an lạc, chẳng được bình tĩnh, chẳng được an nghỉ; Song nỗi rối loạn đã áp đến!* Trái bom lớn rớt ngay vào cái ổ ảm cúng của Gióp. Ông sợ những điều như thế xảy ra. Ông sợ rằng của cải vật chất này có thể bị cuốn đi trong khoảnh khắc, và nó thực sự xảy ra như thế. Gióp không còn sót lại một điều gì. Ngay cả những người bạn của Gióp cũng không thể tưởng tượng nổi.

Gióp là người phô trương sự công bình riêng. Xin mời các bạn lắng nghe lời ông một lần nữa trong 29:14 *Tôi mặc lấy sự công bình, và nó che phủ tôi, Sự ngay thẳng tôi khác nào áo ngoài và mào triều thiên.* Năm mươi hai lần Gióp dùng chữ “Tôi” trong đoạn 28. Chúng ta không nghe một lời xưng nhận tội lỗi nào, không có thừa nhận sự thất bại nào. Chúng ta không thấy tinh thần hối hận nào trong Gióp.

Thưa các bạn, trong Gióp 30 tiếp tục diễn đạt tình trạng bệnh hoạn và đau khổ hiện tại của Gióp.

Gióp 30:1

1 *Song bây giờ, kẻ trẻ tuổi hơn tôi nhạo báng tôi, Mà cha họ tôi đã khinh, chẳng khứng để Chung với chó của bấy chiên tôi.*

Gióp nói về những điều đã xảy ra trong quá khứ, nhưng giờ đây bọn trẻ bu xung quanh tôi chế nhạo tôi. Chúng không giúp ích gì cho tôi, chính cha mẹ nó là những người tôi giúp đỡ, là những người chăn giữ gia súc của tôi trước đây.

Gióp 30:2- 3

2 *Sức mạnh của họ đã hư bại rồi; Vậy, sức lực tay họ dùng làm ích gì cho tôi?*

3 *Chúng ốm tong vì bị đói kém thiếu thốn, đi gặm cạp đất khô hóc, Từ lâu đã bỏ hoang vắng vẻ.*

Gióp tiếp tục nói rằng lời nhạo báng của những người xung quanh giờ đây không hữu ích gì cho ông.

Gióp 30:4- 8

4 *Chúng hái rau sam biển trong bụi cây, Rễ cây giêng giềng làm vật thực cho họ.*

5 *Chúng bị đuổi đi khỏi giữa loài người; Người ta kêu la chúng như kêu la kẻ trộm.*

6 *Chúng phải ở trong trũng góm ghê, Trong hang đất và giữa các hòn đá.*

7 Chúng tru thét giữa bụi cây, Nằm lộn lạo nhau dưới các lùm gai.

8 Chúng là con cái kẻ ngu xuẩn, cha họ chẳng tuổi tên, Họ bị đuổi ra khỏi xứ.

Gióp nói về những đứa trẻ mà nó bu quanh để nhạo báng ông. Chúng nó làm cho Gióp đau lòng hơn.

Gióp 30:9-10

9 Còn bây giờ, tôi trở nên lời ca hát của họ, Làm để cho chuyện trò của họ.

10 Họ góm giếc tôi, xa lánh tôi, Không kiêng nhỏ khạc nơi mặt tôi.

Những người xung quanh giờ đây thấy Gióp trong tro bụi, dơ bẩn, chúng hát lời chế nhạo ông. Gióp biết là ông trở thành đề tài chế nhạo của bọn trẻ.

Tôi không biết tâm trạng các bạn như thế nào, còn tôi thấy mệt mỏi khi nghe các lời của Gióp. Trước nhất Gióp lên mình, khoe khoang là một người rất nổi bật. Giờ đây ông kêu cầu sự thương hại. Việc này đổ lỗi cho ai? Đức Chúa Trời bị đổ lỗi.

Ngày nay có nhiều Cơ-đốc-nhân cũng ở trong vị trí như thế. Họ cũng thường hay đổ lỗi cho Đức Chúa Trời. Nhưng xin các bạn hãy nhớ rằng, dầu bất cứ điều xảy đến cho chúng ta Đức Chúa Trời vẫn là Đáng tốt lành, Đức Chúa Trời không có xấu. Mọi điều xảy ra đều đem đến lợi ích cho người tin nhận Ngài.

Gióp 30:11- 15

11 Bởi vì Đức Chúa Trời đã làm dòn dây cung tôi, và sỉ nhục tôi. Chúng ném hàm khớp khỏi trước mặt tôi.

12 Cái nổ lu la nầy dấy lên nơi tay hữu tôi; Chúng xô đẩy chân tôi, Sửa soạn cho tôi con đường hiểm độc của chúng.

13 Chúng phá hủy đường lối tôi, Giúp vào việc tàn hại tôi; Song chẳng có ai đến tiếp cứu chúng.

14 Chúng do nơi hư lũng lớn mà đến, Xông vào tôi giữa sự đồi tàn.

15 Các sự kinh khủng hãm áp tôi, Đuổi theo sự sang trọng tôi khác nào gió mạnh, Và sự phước hạnh tôi đã qua như đám mây.

Gióp tiếp tục đổ lỗi cho Đức Chúa Trời về tình trạng khó khăn đau khổ hiện tại của ông. Tôi mong là quý vị tránh lỗi lầm này. Xin chúng ta nhớ là dầu bất cứ điều gì xảy đến cho chúng ta, Đức Chúa Trời điều biết cả, cho nên thay vì phàn nàn đổ lỗi cho Đức Chúa Trời, xin quý vị hãy thuận phục ý muốn của Đức Chúa Trời, và tìm xem các lợi ích trong những điều Đức Chúa Trời cho phép xảy đến.

Tôi nhớ khi tôi hầu việc Chúa tại một thánh trong thành phố hơn mười năm, sau đó có nhiều khó khăn xảy đến cho công việc tôi và cho hội thánh. Tôi và vợ tôi rất buồn về chuyện khó khăn này. Sau một thời gian cầu nguyện, chúng tôi biết Chúa muốn chúng tôi rời nơi đó. Lúc đầu chúng ta do dự, nhưng cuối cùng tôi quyết định di chuyển đi hầu việc Chúa tại một nơi khác. Mấy năm sau chúng tôi cùng nhau cảm tạ Đức Chúa Trời về những khó khăn trước đó, có một ý định tốt lành của Đức Chúa Trời cho bước đường hầu việc của tôi.

Gióp 30:16- 19

16 *Bây giờ, linh hồn tôi tan ra trong mình tôi; Các ngày gian nan đã hãm bắt tôi,*

17 *Đêm soi xương cốt tôi làm nó rời ra khỏi tôi, Đau đớn vẫn cắn rủa tôi, không ngưng nghỉ chút nào.*

18 *Vì có năng lực lớn của Đức Chúa Trời, áo ngoài tôi hư nát; Năng lực ấy riết khít tôi lại như cổ áo tôi.*

19 *Đức Chúa Trời có ném tôi xuống bùn, Tôi trở nên giống như bụi và tro.*

Tình trạng của Gióp rất thảm hại, cả tinh thần lẫn thể xác. Tinh thần xuống dốc nặng nề, thể xác hao mòn vì đau đớn. Tôi tin rằng đây là lúc Gióp suy nghĩ nhiều, nhất là vào các đêm không ngủ.

Gióp 30:20- 23.

20 *Tôi kêu la cùng Chúa, song Chúa chẳng đáp lời; Tôi đứng tại đó, và Chúa chỉ ngó xem tôi.*

21 *Chúa trở nên dữ tợn đối với tôi, Lấy năng lực tay Chúa mà rượt đuổi tôi.*

22 *Chúa cất tôi lên trên cánh gió, Khiến nó đem tôi đi, và tiêu diệt tôi giữa trận bão.*

23 *Vì tôi biết rằng Chúa sẽ dẫn tôi đến chốn sự chết, Là nơi hò hẹn của các người sống.*

Trong hoàn cảnh đau đớn này Gióp có cảm nghĩ là Đức Chúa Trời đang ở quá xa nên ông kêu cầu mà Chúa không trả lời. Gióp là người có đức tin lớn nơi Đức Chúa Trời, nhưng ông có sự hiểu biết nhỏ về Ngài. Đức Chúa Trời đã nghe mọi lời kêu than của Gióp, Ngài đang đứng gần Gióp, nhưng Ngài chưa hành động.

Gióp 30:24- 30

24 *Song trong khi người nào bị tàn hại, họ há chẳng giơ tay ra sao? Hoặc đang cơn tai nạn, họ há không cất tiếng kêu la ư?*

25 *Chớ thì tôi không khóc kể bị thời thế khó khăn sao? Lòng tôi há chẳng buồn thảm vì kẻ nghèo khổ sao?*

26 *Tôi đợi chờ phước hạnh, tai họa bèn xảy đến; Tôi trông cậy ánh sáng, tăm tối lại tới cho.*

27 *Lòng tôi trần trọc không an nghỉ; Các ngày gian nan xông áp vào tôi.*

28 *Tôi đi mình mảy bầm đen, nhưng chẳng phải bị nắng ăn; Tôi chỗi dậy giữa hội chúng và kêu cầu tiếp cứu.*

29 *Tôi bèn trở thành anh em của chó rừng, Và bầu bạn của con đà điểu.*

30 *Da tôi thành đen và rơi ra khỏi mình, Xương cốt tôi bị nóng cháy đi.*

Đây là tình trạng trái nghịch bi thảm xảy đến cho Gióp, vì thể Gióp tuân ra nhiều lời kêu than. Rất tiếc không có ai giúp đỡ gì cho Gióp trong lúc này. Nếu các bạn và tôi rơi vào hoàn cảnh này phản ứng chúng ta cũng chẳng tốt hơn Gióp bao nhiêu.

Gióp 20:31

31 *Vì có ấy, tiếng đàn cầm tôi trở nên tiếng ai bi, Và đàn sắt tôi chỉ ra tiếng thảm sầu.*

Giờ đây Gióp hát lên những bài ai ca, với những lời than khóc. Nước mắt của ông tuôn tràn không dứt. Tình tạng hiện tại của Gióp rất thảm hại, ông kêu cầu lòng thương xót, Gióp cần sự thương xót.

Dầu vậy, các bạn chú ý rằng không có tinh thần thống hối nơi Gióp. Đức Chúa Trời cho những điều không mai xảy đến trong đời sống của Gióp. Ông là người kiêu ngạo. Gióp kể mình là công bình, thay vì tìm kiếm sự công bình trong Đức Chúa Trời. Khi sự việc xảy đến không thuận tiện, ông đổ lỗi cho Đức Chúa Trời. Vấn đề khó khăn trở ngại của Gióp là gì? Đó là sự kiêu ngạo. Đó cũng là nguyên nhân gây cho sa-tan sa ngã. Đó cũng tội lỗi Ê-va đã phạm trong vườn Ê-đen. Sự kiêu ngạo giống như bệnh ung thư trong lòng người. Kiêu ngạo là tội lỗi nguy hại trong lòng và trong đời sống của tất cả chúng ta hiện nay. Tôi mong ước các bạn khám phá ra bệnh ung thư kiêu ngạo này của mình và cắt càng sớm trước khi nó phát triển mạnh và giết hại con người các bạn.

Thân chào quý vị và các bạn, xin hẹn tái ngộ trong chương trình Tìm Hiểu Thánh Kinh kỳ sau.